

Joitakin profetioiden periaatteita

”Joka haluaa kerskua, kerskukoon sillä, että tuntee minut ja tietää, mitä minä tahdon. Sillä minä olen Herra, minun tekoni maan päällä ovat uskollisuuden, oikeuden ja vanhurskauden tekoja. Niitä minä tahdon myös teiltä, sanoo Herra.” (Jer. 9:23.)

Avaintekstit:

Jer. 9:22, 23;
Ps. 139:1–6;
Dan. 12:4;
Ilm. 22:10;
2. Tim. 3:15–17;
Hepr. 4:12.

Kuten melkein kaikesta muustakin Raamatussa, kristityt ovat eri mieltä profetioista, mikä usein saa muut uskomaan, että Raamatun profetiat ovat ajanhukkaa. Loppujen lopuksi, jos kristityt riitelevät jokaisesta pikkiriikkisestä profetioiden yksityiskohdasta, kuinka paikkaansapitäviä ne voisivat olla? Valitettavasti monet uskovat alkavat myös ajatella, että jotkin Raamatun kirjat, kuten Ilmestyskirja, ovat yksinkertaisesti sellaisia, joita ei voi ymmärtää. He välttelevät niitä sen sijaan, että he lukisivat niitä, joskus hyväntahtoisen pastorin rohkaisemana, jonka mielestä profetioiden tutkiminen aiheuttaa enemmän ongelmia kuin ratkaisee niitä.

Näin ei ole ollut aina. Kristinuskon historian ensimmäisten kahdeksantoista vuosisadan aikana useimmat kristityt tunsivat Raamatun profetiat hyvin, ja profetioiden keskeisistä sanomista oltiin yllättävän yksimielisiä. Näin Jumala on tarkoittanut asian olevan: ”Veljet, Herramme Jeesuksen Kristuksen nimeen kehotan teitä kaikkia pitämään keskenänne yhtä, välttämään hajaannusta ja elämään yksimielisinä.” (1. Kor. 1:10.)

Tällä viikolla tarkastelemme joitakin periaatteita, joiden avulla profetiat voidaan ymmärtää johdonmukaisesti ja luotettavasti.

HUOMAT- KON LUKIJA TÄMÄN

Kävele sisään mihin tahansa kristilliseen kirjakauppaan ja selaa läpi Raamatun profetioita käsittelevät nimikkeet. Huomaat nopeasti, että näkemyksiä ja tulkintoja on tyrmistytävän paljon, ja voi olla houkuttelevaa uskoa, ettei kukaan voi todella ymmärtää, mitä Ilmestyskirjan kaltaiset kirjat sanovat. Eräs kirjoittaja esimerkiksi sanoo, että antikristus on pelkkä vertauskuva, toinen sanoo, että hän on vasta tulossa tulevaisuudessa, ja kolmas, että hän on viittaus johonkin tai johonkuhun pakanallisen Rooman valtakunnan aikana. Eräs vanha saarnaaja ilmaisi asian: "Ehkä Raamattu on kuin vanha viulu; sillä voi soittaa mitä tahansa säveltä."

Raamattu itse ei kuitenkaan viittaa mihinkään tällaiseen. Sen sijaan se kehottaa meitä lukemaan olettaen, että Jumala ei puhu turhaan ja että voimme tietää totuuden siitä, mitä hän sanoo sanansa kautta.

Lue Matt. 24:15; Ilm. 1:3; Matt. 11:29 ja Jer. 9:22, 23. Kuinka Jumala aikoo näiden tekstien perusteella tehdä itsensä ymmärrettäväksi?

Monet yliopistot tarjoavat kursseja aiheesta "Raamattu kirjallisuutena" tai muuta vastaavaa. Uskovalle voi olla hämmästyttävää kuunnella lukemattomia luentoja ja huomata, että professori lukee Raamattua samalla tavalla kuin pakanallista mytologiaa. Ajatuksena on, että kertomuksissa voi olla moraalisen "totuuden" ydin, mutta kukin voi käyttää kertomuksia kuinka haluaa. Näille opettajille ajatus siitä, että tämä kirja olisi Jumalan innoittama, on naurettava.

Näin ollen opettaja lukee Raamattua, mutta ei kuule Jumalan ääntä. Toiset tekevät johtopäätöksiä, jotka ovat selvästi ristiriidassa Raamatun sanoman kanssa. Ilman Herralle antautumista ja avointa sydäntä totuuden oppimiseksi ne, jotka lukevat Raamattua, jäävät todennäköisesti vaille sen sanomaa sekä ymmärtävät väärin sen sivuilla ilmoitetun Jumalan rakastavan ja pyhän luonteen. Näin voi tapahtua helpommin kuin monet ymmärtävät, minkä vuoksi pelkkä Raamatun lukeminen, mutta ilman oikeita apuvälineitä ja (mikä tärkeintä) oikeaa asennetta Pyhän Hengen johtamana, voi olla vahingollista.

Uskosta osaton henkilö luki Raamattua. Kun häneltä kysyttiin asiasta, hän vastasi: "Etsin porsaanreikiä." Miksi tuo on väärä asenne Jumalan sanaa lukiessa?

**JUMALA
HALUAA
TULLA
YMMÄRRE-
TYKSI**

Mikään ei ole yhtä turhauttavaa kuin kommunikoida kiireellisestä asiasta esimerkiksi klinikalla tai apteekissa vieraassa maassa, jonka kieltä tuskin puhut. Tiedät, mitä sinun on sanottava, mutta sinulla ei ole riittävää sanavarastoa.

Jumalan kohdalla ongelma on erilainen. ”Sillä niin korkealla kuin taivas kaartuu maan yllä”, hän sanoo, ”niin korkealla ovat minun tieni teidän teittenne yläpuolella ja minun ajatukseni teidän ajatustenne yläpuolella.” (Jes. 55:9.) Ongelma ei ole siinä, että Jumalalla ei olisi sanavarastoa kommunikoida kanssamme; ongelma on siinä, että meillä ei ole sanavarastoa tai älyllistä kapasiteettia täysin ymmärtää häntä.

Mitä seuraavat raamatunkohdat kertovat Jumalan ymmärryksestä verrattuna meidän omaamme?

Ps. 139:1-6 _____

Ps. 147:5 _____

Room. 11:33 _____

1. Joh. 3:20 _____

On totta, ettemme koskaan täysin ymmärrä Jumalan ajatuksia, koska hän on ääretön ja kaikkietävä. Loppujen lopuksi voimme tuskin ymmärtää kaikkea luomakunnasta; miten voimme täysin ymmärtää sen Luojaa? Emme voi.

Vaikkemme koskaan ymmärrä kaikkea, voimme ymmärtää sen, mikä on välttämätöntä pelastuksemme kannalta. (Ks. 2. Tim. 3:14, 15.) Kun apostolit selittivät evankeliumia kuulijoilleen, he viittasivat usein täytyneisiin profetioihin, mistä voimme päätellä, että yksi profetioiden keskeisistä tarkoituksista on havainnollistaa pelastussuunnitelmaa. Raamatun profetioiden on todellakin lopulta tavalla tai toisella johdatettava meidät Jeesuksen ja hänen koko ihmiskunnalle tarjoamansa pelastuksen lupauksen luo.

Loppujen lopuksi Herra, jonka kautta kaikki on luotu (ks. Kol. 1:16; Joh. 1:1-3), laskeutuu alas tämän maan päälle ja tarjoaa itsensä ristillä uhriksi jokaisen ihmisen, jopa kaikkein kurjimman, syntien tähden. Näin paljon Jumala rakastaa meitä kaikkia. Kun Herra on tehnyt kaiken tämän puolestamme, hän tietenkin haluaa kaikkien, myös kaikkein kurjimpien, tietävän, mitä hän tarjoaa meille Jeesuksessa. Profetiat voivat auttaa juuri siinä.

DANIEL - PIDÄ ASIAT SALASSA

Lue Dan. 12:4. Mitä Herra sanoi tässä Danielille? (Vrt. Ilm. 22:10.)

Enkelin Danielille antama ohje alkaa kehotuksella ”pidä nämä asiat salassa ja sulje tämä kirja sinetillä”. Keskustelun aiheena on itse Danielin kirja. Ehkäpä se ymmärrys, joka yhtäkkiä kasvaksi aikojen lopussa, voisi olla ymmärrystä itse Danielin kirjasta sen sijaan, että kyse olisi teknologian kehittymisestä, vaikka jotkut niin ajattelevatkin?

Tämä tekee Danielin kirjasta hieman erilaisen kuin Ilmestyskirjasta, sillä Johannesta käskettiin olemaan sulkematta sinetillä kirjaansa (Ilm. 22:10). Ilmestyskirja oli tarkoitettu ymmärrettäväksi alusta alkaen, koska ”hetki on lähellä”. Sitä vastoin Danielin kirjaa tulitaisiin ymmärtämään selkeämmin jossain vaiheessa kaukaisessa tulevaisuudessa.

Vuosisatojen kuluessa monet hienot kristilliset ajattelijat ovat yrittäneet selittää Danielin kirjaa, ja jotkut ovat päässeet hyvin pitkälle. Danielin kirjan ymmärtäminen lisääntyi nopeasti sen jälkeen, kun 1 260 vuotta kestänyt profetia päättyi vuonna 1798. Useat kristilliset ajattelijat ympäri maailmaa alkoivat tulla siihen tulokseen, että jotain näyttävää tapahtuisi vuoden 1843 tienoilla. Merkittävän näistä oli William Miller, jonka saarnaaminen käynnisti 1800-luvulla suuren adventtiherätyksen ja aloitti tapahtumaketjun, joka synnytti jäännösseurakunnan ja selkeän ymmärryksen kolmen enkelin sanomasta.

Maailmanlaajuisen liikkeemme synty on toisin sanoen Danielin ennustuksen täyttymys, jonka mukaan ”tieto lisääntyy” lopun aikana.

Sen sijaan, ja kuitenkin tuomitsematta pelastuvatko ihmiset, ajatelkaa sitä ”pimeyttä”, jossa niin suuri osa kristikunnasta elää. Niinkin perustavaa laatua oleva asia kuin seitsemän päivän sapatti, joka vahvistettiin Eedenissä, jätetään huomiotta tai jopa hylätään, ja sen sijaan vietetään sunnuntaita, jonka juuret ovat roomalaisessa pakanuudessa. Tai ajatelkaa täydellistä tietämättömyyttä kuolemasta, sillä valtaosa kristityistä uskoo pakanalliseen käsitykseen, jonka mukaan kuolleet liitelevät välittömästi toiseen olemassaolontasoon, mikä joillekin tarkoittaa myös ikuisesti palavaa helvettiä.

Meidän pitäisi olla niin kiitollisia - ja nöyriä - totuuden tuntemisesta.

SANAN TUTKIMI- NEN

Olemme velkaa William Millerille siitä, miten ymmärrämme Raamatun profetioita. Vaikka hänen käsityksensä keskeisistä kohdista (kuten Dan. 8:14) ei ollut täydellinen, Millerin metodologia oli kuitenkin tärkeä, koska se tasoitti tietä lopun ajan jäännösseurakuntamme syntymiselle.

Lue Matt. 5:18; 2. Tim. 3:15-17 ja Luuk. 24:27. Mitä nämä jakeet opettavat meille tavasta, jolla meidän tulisi lähestyä Raamatun profetioita?

Jollain tavalla Raamatun tutkiminen on kuin suuren palapelin kokoamista. Jos laitat vain kaksi tai kolme palaa yhteen, on lähes mahdotonta hahmottaa koko kuvaa. Ehkä näissä kahdessa tai kolmessa palassa näkyy hevonen, ja siksi päättelet, että olet kokoamassa kuvaa hevosista. Muutama pala lisää paljastaa kuitenkin kanan ja lehmän, ja kun olet koonnut satoja paloja, voit lopulta nähdä, että olet työstänyt maise-makuvaa, jossa on kaupunki, maatila ja kaukaisuudessa näkyvä vuoristo.

Yksi keskeisistä syistä, jonka takia jotkut kristityt erehtyvät Raamatun tutkimisessa, on se, että he pitävät Raamatua irrallisena kokoelmana sanontoja tai sananlaskuja, joita he voivat käyttää tiettyssä tilanteessa. Jotkut turvautuvat Gideonin Raamatun alkupuolella olevaan yksinkertaiseen opinto-oppaaseen, josta voi löytää hyödyllisiä jakeita useista aiheista, ja olettavat, että se edustaa Raamatun opetusten kokonaisuutta tietyistä aiheista.

Valitettavasti he lähestyvät profetioita samalla tavalla nostaen yksittäisen tekstin irti asiayhteydestään ja vertaavat sitä ajankohtaisiin tapahtumiin Raamatun kokonaisuuden sijasta. Tämä on osittain johtanut siihen, että profetioita käsitteleviä kirjoja ilmestyy jatkuvasti, ja niitä on päivitettävä muutaman vuoden välein, koska ne ovat olleet väärässä sen suhteen, mitä niiden mukaan tulee tapahtumaan - ja milloin.

Siksi on tärkeää, ettei valita vain joitakin tiettyjä tekstejä jostakin aiheesta, vaan tutkitaan huolellisesti kaikkea, mitä Raamattu siitä sanoo, ja otetaan huomioon myös asiayhteys. On hyvin helppoa irrottaa raamatunkohta asiayhteydestään ja saada se sanomaan mitä haluamme.

Millaisia kokemuksia sinulla on henkilöistä, jotka käyttävät vain tiettyjä valikoituja tekstejä yrittäessään todistaa oman näkemyksensä?

KUVAINNOL- LINEN VAI KIRJAIMEL- LINEN?

Yksi tärkeimmistä kysymyksistä tutkittaessa profetioita on se, miten määritellään, onko Raamatun kieltä tulkittava kirjaimellisesti vai kuvainnollisesti. Miten määritetään, onko kirjoittaja käyttänyt symbolista kieltä, ja miten tiedetään, mitä symboli edustaa? Ratkaisevaa on tarkastella, miten kyseistä kuvausta tai symbolia on käytetty pitkin Raamattua, toisin kuin tarkastelemalla, miten symbolia käytetään nykyaikana. Esimerkiksi jotkut näkevät Danielin kirjan 7. luvussa olevan karhun viittaavan Venäjään, koska kyseistä kuvausta käytetään nykyään usein Venäjän symbolina. Tämä ei ole järkevä tai turvallinen tapa tulkita profetallista symboliikkaa.

Tutustu seuraaviin teksteihin ja anna Raamatun olla oma selittäjänsä (määritellä omat terminsä). Mikä on kunkin tekstin yhteinen profetallinen symboli ja mitä se Raamatun mukaan edustaa?

Dan. 7:7, 8:3, 7:24 _____

Ilm. 1:16; Ef. 6:17; Hepr. 4:12 _____

Ilm. 12:1, 21:2; Ef. 5:31, 32; Jer. 6:2 _____

Kun noudatetaan yksinkertaista sääntöä, jonka mukaan Raamatun on annettava määritellä omat terminsä, suurin osa profetallisen symboliikan salaperäisyydestä yksinkertaisesti katoaa. Näemme esimerkiksi, että sarvi voi symboloida poliitista valtaa tai kansaa, miekka voi symboloida Jumalan sanaa ja nainen voi symboloida seurakuntaa. Näin Raamattu selittää selvästi itseään.

Vastausta ei kuitenkaan ole vielä löydetty siihen, miksi Jumala puhuisi symboleilla sen sijaan, että olisi suorasanaainen. Miksi esimerkiksi Pietari kutsuu Roomaa salamyhkäisesti Babyloniksi (1. Piet. 5:13)?

Siihen voi olla monia syitä, miksi Jumala on valinnut viestiä symbolien kautta profetioissa. Esimerkiksi Uuden testamentin seurakunnan tapauksessa, jos Ilmestyskirjassa olisi selvästi nimetty Rooma niin paljon pahaa tekeväksi, seurakunnan kohtaama jo ennestään paha vaino olisi saattanut olla vielä pahempi. Olivatpa syyt mitkä tahansa, voimme luottaa siihen, että Jumala haluaa meidän ymmärtävän, mitä symbolit tarkoittavat.

Miten keskittyminen niihin kielikuviin, jotka ymmärrämme, voi vahvistaa uskoamme?

KERTAUS

Lisäaineistoa: Lue Ellen White, *Suuri taistelu* (2023), s. 201–205 tai *Suuri taistelu*, s. 305–310 tai *Alfa ja omega*, osa 7, s. 277–283 tai *Suuri taistelu*, taskup., s. 207–211.

”Pastorit ja kansa sanoivat Danielin kirjan ja Ilmestyskirjan olevan käsittämättömiä salaisuuksia, Kristus kuitenkin ohjasi opetuslapsensa profeetta Danielin kirjan sanoihin koskien heidän oman aikansa tapahtumia sanoessaan: ‘- joka lukee, ymmärtäköön.’ (Matt. 24:15, englanninkielisen King James Versionin mukaan. Kreikankielisessä alkutekstissä sanotaan: ‘lukija, ymmärrä!’)

Väite Ilmestyskirjasta käsittämättömänä salaisuutena on vastoin kirjan nimeä ja sen johdantosanoja: ‘Jeesuksen Kristuksen ilmestys, näky, jonka Jumala hänelle antoi. Jumala tahtoi näyttää palvelijoilleen, mitä väistämättä pian tapahtuu. – Onnellinen se, joka lukee nämä ennus sanat kuulijoilleen. Onnellisia ne, jotka kuulevat ja ottavat vakavasti tämän kirjan ennustuksen. Pian kaikki näet tapahtuu.’ (Ilm. 1:1–3, UT2020.) –

Innoitetun sanan valossa voikin kysyä, kuinka kukaan uskaltaa opettaa Ilmestyskirjan olevan niin suuri salaisuus, ettei ihmisymmärrys riitä sen selvittämiseen? Sehän on julkituotu salaisuus ja avattu kirja. Sen tutkiminen johtaa mielet Danielin profetioihin, ja molemmat antavat tärkeää Jumalan ihmisille tarjoamaa tietoa maailmanhistorian loppuvaiheista.

Johannes sai nähdä monia jännittäviä ja merkityksellisiä kirkon historian käänteitä. Hän näki Jumalan kansan olosuhteet, vaarat, ristiriidat ja lopullisen vapautuksen. Hän kuvaa viimeistä sanomaa, joka valmistaa maan sadonkorjuuseen, jolloin toiset kootaan taivaallisiin lyhteisiin ja toiset nippuihin poltettaviksi. Hän näki äärimmäisen tärkeitä ja erityisesti lopun ajan kristittyjä koskevia asioita, jotta erheestä totuuteen kääntyvät saisivat opetusta ja tietoa lähestyvistä vaaroista ja konflikteista. Kenenkään ei ole tarpeen jäädä epä tietoisuuteen siitä, mikä maata odottaa.” (ST2023 216, 217.)

Keskustelunaihe:

1. Mitkä ovat parhaat keinot suojautua monilta villeiltä ja spekulatiivisilta yrityksiltä tulkita profetioita (joskus sellaisia ilmenee omankin kirkkomme sisällä)? Miksi meidän on tärkeä muistaa: ”Koetelkaa kaikkea ja pitäkää se mikä on hyvää.” (1. Tess. 5:21)?